

SYLABUS 2020/2021
Sztuka interpretacji -wykład

I. Dane wypełniane przez jednostkę prowadzącą studia na podstawie zatwierdzonych planów studiów

Jednostka prowadząca: Szkoła Doktorska na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie
Dyscyplina: Filozofia

Nazwa przedmiotu w j. polskim (Nazwa w j. angielskim)* – ew. forma zajęć
wykład/ lecture

***Nazwa szczegółowa przedmiotu w j. polskim (Nazwa w j. angielskim)**
Sztuka interpretacji/ The Art of Interpretation

Kod przedmiotu

Język: polski

Typ przedmiotu: obowiązkowy z dyscypliny *filozofia*

Przedmiot obieralny: nie

Rok studiów, semestr: rok III, semestr V

Wymiar (liczba godzin i rodzaj zajęć): 30 h wykładu

Punkty ECTS: 2

Forma zaliczenia: egzamin

Prowadzący: ks. dr Miłosz Hołda

Koordynator sylabusu: ks. dr hab. Jarosław Jagiello, prof. UPJPII

II. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (prezentowane również na stronie internetowej UPJPII)

Wymagania wstępne:

Uczestnik powinien posiadać wiedzę na zaawansowanym poziomie z zakresu historii filozofii, przede wszystkim nowożytnej i współczesnej. Wymaganie to pokrywa się z następującymi efektami kształcenia II stopnia kierunku Filozofia:

K_W07 zna historyczny rozwój wielu wiodących idei filozoficznych w różnych obszarach filozofii

Cele:

Celem kursu jest omówienie najważniejszych zagadnień hermeneutyki filozoficznej, krytyczna analiza najważniejszych tekstów z tego obszaru filozofii, a także kształcenie umiejętności interpretowania tekstów filozoficznych.

Treści kształcenia:

Treści merytoryczne – Skrócony opis:

W trakcie wykładu zostaną omówione najistotniejsze zagadnienia z historii hermeneutyki filozoficznej oraz najbardziej znaczące dla tej dziedziny teksty. Zostaną także ukazane najważniejsze spory, dotyczące problemów interpretacji tekstu filozoficznego, toczące się zarówno w dziejach filozofii, jak i współcześnie.

Treści merytoryczne – Pełny opis:

T_1 Zajęcia wstępne – czym jest hermeneutyka?

T_2 Hermeneutyka w starożytności i średniowieczu

T_3 Reformacja i humanizm a hermeneutyka

T_4 Romantyczny przełom – Schleiermacher

T_5 Hermeneutyka a nowe koncepcje historii - Dilthey

- T_6 Historyczne uwarunkowania rozumienia
- T_7 Hermeneutyka a ontologia – Heidegger
- T_8 Rozumienie jako struktura bycia
- T_9 Prymat języka
- T_10 Koło hermeneutyczne – Gadamer
- T_11 Człowiek jako istota zdolna do mowy
- T_12 Hermeneutyka symboli – Ricoeur
- T_13 Konflikt hermeneutyk
- T_14 Drogi i bezdroża hermeneutyki
- T_15 Hermeneutyka jako „rozumienie rozumu”

Efekty uczenia się:

Wiedza

- E_1 Doktorant zna i rozumie światowy dorobek naukowy i twórczy związany z filozofią [K_W01]
- E_2 Doktorant zna i rozumie w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów światowy dorobek obejmujący podstawy teoretyczne i zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia ogólne i szczegółowe, w tym metodologię nauk, właściwe dla nauk humanistycznych [K_W02]
- E_3 Doktorant zna i rozumie główne trendy rozwojowe dla dyscypliny naukowej filozofia [K_W03]

Umiejętności

- E_4 Doktorant potrafi dokonywać analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu identyfikowania i rozwiązywania problemów badawczych oraz związanych z działalnością innowacyjną i twórczą; tworzyć nowe elementy tego dorobku, w tym - definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezy badawcze, twórczo stosować metody, techniki i narzędzia badawcze, właściwe dla prowadzonych badań, wnioskować na podstawie wyników badań naukowych [K_U01]
- E_5 Doktorant potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub sztuki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze o charakterze badawczym, a w szczególności: definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę badawczą, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, wnioskować na podstawie wyników badań [K_U04]

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- M_1 Wykład
- M_2 Samodzielna lektura tekstów źródłowych
- M_3 Analiza filozoficzna tekstów z zakresu hermeneutyki filozoficznej podczas zajęć
- M_4 Dyskusja na tematy poruszane w trakcie wykładu
- M_5 Dyskusja na temat przeczytanych tekstów

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

W_1 Egzamin mający na celu sprawdzenie wiedzy na temat historii hermeneutyki filozoficznej, umiejętność posługiwania się polską i niemiecką terminologią właściwą dla tej dziedziny filozofii oraz rozumienie znaczenia poprawnej interpretacji tekstu dla pracy filozoficznej (K_W01, K_W02, K_W03, K_U01, K_U04).

Lektury podstawowe:

- 1) W. Dilthey, *Rozumienie i życie*, [w:] *Wokół rozumienia*, wybór i tłum. G. Sowiński, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Państwowej Akademii Teologicznej, 1993 s. 41-95.
- 2) M. Heidegger, *Bycie i czas* (§ 31, 32), tłum. B. Baran, Warszawa: PWN, 1994, s. 202-218.
- 3) M. Heidegger, *Koniec filozofii i zadanie myślenia*, tłum. K. Michalski, [w:] idem, *Ku rzeczy myślenia*, tłum. K. Michalski i in., Warszawa: Aletheia, 1999, s. 77-99.

- 4) H. G. Gadamer, *Człowiek i język*, tłum. K. Michalski, [w:] H. –G. Gadamer, *Rozum, słowo, dzieje*, tłum. M. Łukasiewicz, K. Michalski, Warszawa: PIW, 1979, s. 47-56.
- 5) H. G. Gadamer, *Koło jak struktura rozumienia*, [w:] *Wokół rozumienia*, dz. cyt., s. 227-234.
- 6) P. Ricoeur, *Konflikt hermeneutyk: Epistemologia interpretacji*, tłum. J. Skoczyła, [w:] idem, *Egzystencja i hermeneutyka. Rozprawy o metodzie*, tłum. różni, Warszawa: IW PAX, 1975, s. 71-93.
- 7) J. Tischner, *Perspektywy hermeneutyki*, [w:] J. Tischner, *Filozofia współczesna*, Kraków: Wydawnictwo Księży Misjonarzy, 1989, s. 196-218.
- 8) T. Gadacz, *Rozumowe poznawanie Boga*, [w:] J. Gomułka, K. Tarnowski, A. Workowski (red.), *Fenomenologia polska a chrześcijaństwo*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe UPJP II, 2014, s. 217-240.

Lektury uzupełniające:

- 1) J. Grondin, *Wprowadzenie do hermeneutyki filozoficznej*, tłum. L. Łysień, Kraków: Wydawnictwo WAM, 2007.
- 2) A. Bronk, *Rozumienie. Dzieje. Język*, Lublin: RW KUL, 1998.
- 3) K. Rosner, *Hermeneutyka jako krytyka kultury*, Warszawa: PIW, 1991.

Uwagi:

Efekty kształcenia przedmiotów	Treści kształcenia omawiane w trakcie zajęć, wspomagające uzyskanie zakładanego efektu kształcenia	Metody i narzędzia dydaktyczne	Sposoby sprawdzania osiągnięcia założonego efektu	Odniesienie do efektów kształcenia kierunkowych (kod EKK)
E_1	T_1-T_15	M_1-M_5	W_1	K_W01
E_2	T_1-T_15	M_1-M_5	W_1	K_W02
E_3	T_1-T_15	M_1-M_5	W_1	K_W03
E_4	T_1-T_15	M_1-M_5	W_1	K_U01
E_5	T_1-T_15	M_1-M_5	W_1	K_U04

III. Dane wypełniane przez koordynatora sylabusu (tylko do dokumentacji)

Obciążenie DOKTORANTA pracą:

(całkowity nakład pracy doktoranta potrzebny do osiągnięcia efektów w godzinach oraz punktach ECTS (1 pkt ECTS odpowiada 25–30 godzin pracy doktoranta z udziałem nauczyciela oraz bez udziału nauczyciela))

<u>Forma aktywności doktoranta</u>	<u>Średnia liczba godzin pracy doktoranta</u>
Godziny kontaktowe wynikające z planu	30 godzin
Pozostałe godziny kontaktowe	5 godzin
Praca własna doktoranta	60 godzin
Razem	95 godzin

Podpis koordynatora sylabusu

Podpis prowadzącego